N°. 14.

BREDASCHE COURANT,

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Vrijdag den 21 Januarij.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND, gelezen hebbende eene résolutie van het Hoofdbestuur der Belastingen, de dato 10 dezer, houdende kennisgeving, dat het Z. M. behaagd heeft, op voordragt van den Staatsraad Administrateur van 31 December des vorigen jaars, no. 34, bij Kabinets order van 6 Januarij laatstleden, no. 1, en den artikel 11 der Wet van 22 November 1830, (*Staatsblad no.* 81), betreffende onder anderen de Rente-Leening, bepaalden termijn *van afkoop*, voor de aangeslagenen in gezegde Leening tot *f* 30-00 of minder, te verlengen *tot op den 31sten der thans loopende maand.*

Gehoord de consideratien van den Provincialen Inspecteur.

BESLUIT:

Art. 1. De voorschreven beschikking mede te deelen aan de heeren Burgemeesters en Wethouders in de Steden, de Burgemeesters ten platten Lande, en de daarbij betrokkene Ambtenaren in deze Provincie, met uitnodiging, en voor zoo veel des noods met aanschrijving van eerstgemelden, om dezelve *onverwijld*, door publication, en affiches ter kennisse hunner Ingezetenen te brengen, ten einde deze van deze gunstige bepaling niet onkundig blijven; wordende voorts de respective Ontvangers gelast, mede zoo veel mogelijk, kunnel nog achterstallige Belastingplichtigen hiervan te verwittigen, onder aanmaning, om zich voorzeggide [illegible] zoo spoedig mogelijk, ten hunte te maken.

En zal deze, door middel van het *Provinciaal Blad*, ter kennisse worden gebragt van de respective Gemeentebesturen in de Steden en ten platten Lande, ten fine voormeld; zullende voorts een genoegzaam aantal exemplaren, ter distributie, aan de Arrondissements-Inspecteuren van *'s Hertogenbosch*, *Breda* en *Eindhoven* worden toegezonden, en een exemplaar aan den Hoofd-Inspecteur en Verificateur der comptabiliteit in deze Provincie worden uitgereikt, tot informatie; zullende eindelijk deze nog in de Dagbladen der Steden *'s Hertogenbosch* en *Breda* worden geinsereerd.

's Hertogenbosch, den 12den Januarij 1831.

De Gouverneur voornoemd,

A. J. L. VAN DER BOGAERDE.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 20sten Januarij.

Z. E. de luitenant-generaal *van Geen* wordt heden in het hoofdkwartier van het leger te *Rucht*, van zijne gedane inspectie terug verwacht. Alles is bij onze voorposten en bij die des vijands rustig gebleven, en de troepen hebben hunne stellingen behouden.

Den 17den is er een officier der Belgische troepen, zijnde een Franschman, bij ons leger overgeloopen. Dezelve heeft een lang mondgesprek met den generaal *van Geen* gehad, en daarbij verklaard dat er zeer veel oneenigheid bij het Belgische leger heerschte, dat de discipline zoo slecht begon te worden, dat de generaal *Daine* bijna niet in staat was zijne ordres te doen opvolgen; dat er gebrek aan levensmiddelen kwam, en hij voorts zag dat men het niet lang in die stelling konde houden. Hij was ook van oordeel, dat de wapenschorsing, en de daarin voortvloeijende rust, de nadeeligste gevolgen voor de zaken van België na zich sleepte.

— Bij het mobiele leger zijn wederom twee batterijen, waaronder een 12-ponder batterij, uit *Holland* aangekomen.

— Sedert Maandag of Dingsdag leggen er op de Meerselsche dreef contrent 300 man der belgische troepen, die vrij wel gekleed en uitgerust zijn; te Hoogstraten leggen er, naar men zegt, ruim 500.

Gisteren, den 19den, kwamen 10 of 12 muitelingen te Groot-Zundert. Op het berigt hiervan aan onze voorposten, trokken dadelijk eene patrouille van 18 manschappen der 18 afd. onder bevel van den luitenant *Reede van Oudshoorn*, en 7 Rotterdamsche schuiters, die zich vrijwillig aanboden, naar Zundert, doch daar gekomen, waren de brigands gevlogen, er was niets meer van hen te zien.

Men schrijft ons uit Geertruidenberg van den 17den dezer:

„Dat ook binnen onze muren vaderlandsliefde en zucht tot rust en orde wonen, daarvan kan het volgende ten bewijze strekken.

„Namelijk is het stedelijk bestuur ter kennis gebragt, dat, in de tegenwoordige omstandigheden, het noodzakelijk ware eene volksbeweging te voorkomen, of de voornaamste ingezetenen hebben zich terstond aan de wapenen aangegord, met dat gevolg, dat [illegible] eene talrijke [illegible]

sterd was en in den wapenhandel de grootste vorderingen maakte. Gisteren had er eene vuring plaats, die tot elks bewondering, zelfs van vijandelijke officieren werd uitgevoerd en met vaardigheid en orde gepaard ging, veel dank verdient te worden gebragt aan den heer *A. Eisth*, adjudant der Geldersche schutterij, voor zijne [illegible] ijver ter instructie der manschappen."

— Bij een besluit van den 18den dezer, strekkende, tot verhindering der middelen van toezigt, tegen den vervoer van paarden, vee, levensmiddelen of fourage naas de in opstand zijnde provincien, wordt bepaald, dat deze en andere waren niet over de rivier de Waal, van den regter- naar den linker-oever zullen mogen worden overgezet, anders dan aan de veeren te Nijmegen, Tiel, Zalt-Bommel en Gorinchem; zullende van de overige veren alleen tot het overzetten van personen mogen worden gebruik gemaakt.

— Met genoegen vernemen wij, dat Z. M. de decoratie der orde van den Nederlandschen Leeuw aan den heer *van Haaren*, aalmoezenier bij het mobiele leger, heeft geschonken. Deze waardige geestelijke (een geboren Hagenaar) heeft, met gevaar zijns levens, het vaandel van de derde afdeeling infanterie gered, op het oogenblik, dat het verraad der belgische soldaten van de bezetting van Mons, door den eerloozen *Nypels* gekommandeerd, de stad aan de muitelingen overleverde.

— Het *Journal de la Haye* van den 19den behelst het volgende:

„Een brief van Gent, heden morgen alhier aangekomen, meldt ons, dat de bezetting dier stad 900 man sterk, in de citadel terug getrokken is, en dezelve onmiddelijk in staat van beleg [illegible] De generaal *Daine* [illegible] voor de citadel vertoond hebbende, is hem ten antwoord gegeven, *dat men hem niet meer voor chef erkende; dat men de citadel zou bewaren* IN NAAM DES KONINGS, *de eenige wettige souverein, de eenige, aan welken men zich door eenen eed verbonden had en die alléén de soldaten van dien eed vermogt te ontslaan.* Dit voorbeeld zal, naar men ons schrijft, door vele officieren, welke het provisioneel gouvernement moede zijn, gevolgd worden.

„Reeds verklaart een groot aantal miliciens, die niet gewonnen had het militaire kleed weder aan te trekken, dat zij niet opgehouden hebben, zich als soldaten des Konings te beschouwen, welke, aangezien de omstandigheden, *een bepaald verlof* uit waren.

„Het *Journal des Flandres* zegt, dat er 250 hollandsche soldaten te Terneuzen ontscheept zijn en zich op Sas van Gent gerigt hebben. De gemoederen zijn overal in eene buitengewone gisting."

— De *Staats-Courant* van heden schijnt de hier boven uit het *Journal de la Haye* getrokken berigten te bevestigen, immers zegt deze, dat er meer andere gelijkluidende berigten in 's Gravenhage zijn aangekomen. „De dag," voegt zij er bij, „op welken dit voorgevallen zou zijn, wordt niet duidelijk opgegeven, terwijl het nog aan stellige berigten ontbreekt, om daaraan de echtheid van het bovenstaande verhaal te toetsen."

— Wij lezen nog, in gemelde *Staats-Courant*, het volgende:

Volgens berigten van den Generaal *Bestombes*, provincial kommandant van Zeeland, van den 17den januarij, scheren zich troepen der muitelingen altijd nog vijandelijke oogmerken, omtrent Staats-Vlaanderen te hebben. Zeer vele bewegingen werden [illegible] hen aan die zijde bespeurd, terwijl men zelfs dien morgen tusschen 9 en 10 ure, te Vlissingen kanonschoten had gehoord in [illegible] rigting van Biervliet. Een brief van den Luitenant-Kolonel [illegible] 's maandags te 5 ure te Middelburg, bij den Gouverneur ontvangen, meld in, dat die hoofd officier, vermoedende [illegible] muitelingen Biervliet hadden overvallen, [illegible] met [illegible] dat zij zich zonder [illegible]

aanval nog stellig berigt, maar was op zijne hoede. De generaal *Destombe* zou zich den 18den weder vroegtijdig naar Staats-Vlaanderen begeven, hetwelk hij eerst een paar dagen geleden verlaten had, na echter zich verzekerd te hebben, dat alle maatregelen waren genomen, om alle aanwending van grondgebied, in het 4de en 5de district der provincie Zeeland, krachtdadig af te weren. Even zoo als vroeger uit de gevechten bij Oostburg is gebleken, dat de gezindheid der inwoners van Staats-Vlaanderen over het algemeen, ten bewijze strekt van hunne gehechtheid aan het oude Nederland, en van hunne vaderlandlievende gevoelens, kunnen wij niet nalaten eervolle melding te maken van den geest, welke onder anderen de inwoners van Axel bezield, daar zij, uit eigene beweging, veld-verschansingen hebben aangelegd, om zich tegen de aanvallen der opstandelingen te verdedigen.

— Den 13 dezer zijn uit *Leuven* vertrokken 2 bataillons infanterie en nagenoeg 100 man kavallerie, den vorigen namiddag aldaar aangekomen. De infanterie zoude naar *Turnhout* marcheren, terwijl de artillerij zich met het legerkorps voor Maastricht vereenigen zal.

— Er moeten groote oneenigheden bestaan hebben tusschen twee generaals der opstandelingen: *Daine* en *Mellinet*. Volgens schrijven uit *Luik* zouden die thans, in de nabijheid van *Maastricht* weder bijgelegd zijn.

— In de aan Vlaamsch-Zeeland grenzende gemeenten is, volgens de belgische nieuwspapieren, de navolgende petitie aan het nationaal congres in omloop:

1°. » Dat het belgisch gouvernement de grens, welke Oost-Vlaanderen onder *Karel V* bepaalde, niet moge aan de Hollanders afstaan;

2°. » Dat de, bij besluit van koning *Willem* van 1814, afgebrokkelde gedeelten der gemeenten, welke bij Staats-Vlaanderen gevoegd zijn geworden, aan dezelve mogen worden teruggegeven, en

3°. » Dat er in de regering voorzien worde van het gedeelte van opgemeld Vlaanderen, hetwelk niet door den vijand bezet is.

— In de zitting van het nationaal congres te Brussel van den 15den, waarvan in ons vorig nommer is gewag gemaakt, heeft, bij gelegenheid der beraadslagingen over het budget van uitgaven, de heer *Jottrand* gezegd: » De voornaamste reden, die mij, uit vertrouwen en zonder prejudicie voor het vervolg, voor het budget doet stemmen, is, dat onze hoofden van bestuur burgers zijn, welke eenen naam te verliezen hebben en geene ministers van ambacht, welker daden, indien zij tegen de goede trouw en 's lands belangen mogten strijden, door eene onverbiddelijke publiciteit zullen worden veroordeeld. In Holland, waar de waarborgen voor het volk bij lange zoo volledig niet zijn als bij ons, zijn nog onlangs veel grooter sommen ingewilligd, uit overweging, dat de omstandigheden gebiedend en de behoeften dringend waren." —

Ja, monsieur *Jottrand*, er heerscht, zonder de bespottelijke waarborgen, welke gij bedoelt, doch waaronder wel degelijk de grootste publiciteit behoort, vertrouwen in de regering. Daar hebben wel degelijk de ministers eenen eerlijken, door eerlijken naam te verliezen; maar dáár zijn ook geene ministers, die, hoezeer vermogend, hunne correspondentie, voor eenige ellendige francs, aan eenen *Courrier des Pays-Bas* verkoopen. Voorwaar eene heerlijke préjudicie ten voordeele der belanglooshеid van eenen chef der financien!

— Onze afgezanten te Londen wrochten geene groote wonderen, zegt de tegenwoordige brusselsche *Courrier*; toen zij van daar afwezig waren, verlangde men naar hen; nu zij tegenwoordig zijn, weigert men hen bij de conferentien toe te laten en alles wordt aan dat geheimzinnig *Foreign office* behandeld, zonder dat België daarbij vertegenwoordigd wordt. Toen wij de drift zagen, met welke de gevolmagtigden onze belgische agenten inriepen, meenden wij, dat de revolutie een einde zou nemen en dat alle zwarigheden weldra zouden verdwijnd wezen. Maar, neen; sedert onze zaken in handen der diplomatie zijn, gaat de oplossing der belgische zaak eer achter- dan voorwaarts; eerst was er slechts kwestie van de wapenschorsing, van de afperking van het grondgebied en van het opperhoofd van den staat; thans komt eene nieuwe verlegenheid, de regeling der schuld, eenen zoo moeijelijken toestand nog verwarder maken, en wie weet of de eerste door den heer *van de Weijer* afgezonden courrier, ons niet zal komen overbrengen, dat de gevolmagtigden te Londen zich van een nieuw ontwerp van twist hebben meester gemaakt.

Wij zeggen, vervolgt *de Courrier*, meester gemaakt, want, onzer eenheid, hebben zij geen regt, om zich met alle die kwestien van louter bijzonder belang te bemoeijen. Zij moeten over het opperhoofd van onzen staat worden geraadpleegd, maar, dit punt uitgezonderd, gaat het overige ons, en niemand dan ons, aan. Schuld, grensbepalingen, blokkade van rivieren, al deze aangelegenheden moeten door belgische en hollandsche commisarissen worden geregeld en geenszins door de gevolmagtigden te Londen.

Zoo lang het belgische volk, op zich zelven vertrouwende, de zorg, om tusschen Koning *Willem* en ons uitspraak te doen, aan zich zelven hield, zoo lang heeft de revolutie eenen voorspoedigen en snellen loop gehad. Alles is sedert, door de aanneming der wapenschorsing, veranderd; alles zal van kwaad tot erger gaan, indien men zich niet haast, de vijandelijkheden te hervatten en met kracht door te zetten.

Zoodra Holland zich door onze troepen gedwongen zal zien, zullen koning *Willem* en diens bondgenooten meer genegenheid betoonen, om een einde aan de zaak te maken. Wij zijn zeker, dat Frankrijk niet dulden zal, dat men zich gewapenderhand met onze zaken bemoeit, en deze verzekering moet ons voldoende zijn.

Wij antwoorden den *Courrier* kortelijk, dat, ja, zoo lang onze troepen met een deel verraders vermengd waren, die hunne eigen kameraden vermoordden, ja zoo langverraderlijke oppershoofden bij menigte tot den vijand overliepen en hunne vijftienjarige, in rust genotene bezoldiging, alle aanpasbare weldaden, met den snoodsten ondank beloonden, zoo lang, door de ongehoordste zachtzinnigheid en menschenliefde, onze getrouwe troepen zich zelfven niet eens tegen hunne moordenaars mogten verdedigen, zoo lang, ja, heeft de revolutie eenen voorspoedigen en snellen loop gehad; maar sedert onze troepen van hunne verraders gezuiverd zijn, sedert ons geschut uit de citadel te Antwerpen u in de ooren gebromd heeft, sedert uwe verwaten komedianten en kermis-loopers van onze water-leeuwen eene gedachte les gehad, en onze Zeeuwen de Fransche landloopers hunne tanden getoond hebben, sedert is alles veranderd, sedert zijt gij overal voor het aangezigt onzer dapperen gevloden en zij vreezen niet, al kwamen er nog meer Fransche gelukzoekers, tegen alle traktaten en beloften aan, nwe uitgehongerde soldeniers versterken,

— Het vertrouwen in het provisioneel gouvernement van België is niet van het sterkste. Zie hier een [illegible] bewijs: dat gouvernement wilde koop maken tot levering van 40,000 hemdden en 600 paarden en bood daarvoor hooge prijzen; maar niemand wilde zich met de leverancie belasten, omdat de betaling eerst over twee maanden toegezegd werd. Een bankier te Aken, wilde zich wel met de leverancie belasten, mits van teekening van den graaf *de Meroda*, als particulier en geenszins als lid van het gouvernement. Hij vond echter den vaderlandslievenden graaf niet gezind, om het contract deswegens te teekenen, zoodat de zaak onderwege gebleven is.

— Brieven uit *Weenen* van 4den Januarij berigten, dat zich onverwacht in die stad veel schrik verspreid had, op het gerucht, dat in een nabij gelegen dorp verscheidene zieken gestorven waren, met de kenteekenen der *cholera-morbus*. Er is dadelijk eene commissie geneeskundigen benoemd, ten einde zich van het karakter der bedoelde ziekte te verzekeren; en men zag met een bekommerd verlangen het rapport dier commissie te gemoet.

— Wij hebben, in ons vorig nommer bladz. 2, in het verslag der Zitting van het Gongres te Brussel, van een voorstel van den heer *Duval de Beaulieu* gesproken. Dit voorstel behelsde juist het tegendeel van dit van den heer *Rodenbach*, want daar deze aandrong, om de kenze van het opperhoofd van den staat te bespoedigen, zoo wilde eerstgemelde spreker de mogendheden gepolst hebben, over de vraag, door welke kenze België de voordeeligste traktaten en het uitgestrektste grondgebied zouden bekomen.

— Wij hebben onder het oog het protocol der conferentien, gehouden te Londen op den 20sten Januarij; plaatsgebrek belet ons dit belangrijk stuk, dat niet dan in zijn geheel kan gegeven worden, heden onzen lezers mede te deelen; wij zullen hetzelve in ons nommer van morgen plaatsen.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

Eindhoven den 27sten Januarij.

Gisteren morgen om 11 uren is, vergezeld van zijnen staf, alhier gekomen, Zijne Excell. de opperbevelhebber van het noordelijk leger, de luitenant generaal *van Geen*. Hoogstdezelve heeft zich terstond naar Valkenswaard en nabij gelegen dorpen, die de uiterste linie uitmaken, begeven, om onze troepen op de voorposten te inspecteren. Z. H. de hertog van Saxen-Weimar, die sedert eenige dagen zijn hoofdkwartier hier gevestigd had, is, daarentegen, heden morgen van hier naar 's Hage vertrokken, om, naar men vermoedt, met Z. M. een onderhoud te hebben.

Gisteren, tot vier uren in den namiddag, heeft men hier sterk hooren vuren; ook is heden morgen het gebulder van het geschut in de verte gehoord geworden; men is algemeen van gevoelen dat zulks in de omstreken van Maastricht moet hebben plaats gehad. Deze stad wordt meer en meer door de insluitingen omringd, overal rigten zij batterijen op en maken loopgraven, om de vesting

te beschieten en het hoofd te bieden aan onze troepen, die zij verwachten te zullen zien aanrukken.

Heden na den middag werd door twee marechaussees een zoogenaamde officier der Belgen, (*) in groot tenue, met de kiel aan, hier binnen gebragt; de brigade der marechaussees te Helmond, had hem in de omstreken van die plaats gevangen genomen. Hij was gewapend, doch geen uitkomst ziende, gaf hij denkelijk zich liever vrijwillig over, en begon nu met Fransche beleefdheid veel complimenten voor den dag te brengen en te verhalen, dat zijn vader koopman te Parijs was, dat hij onder de Belgen dienst genomen had, onder de belofte van tot luitenant bevorderd te worden, doch zijne aanstelling verscheen niet, en toen besloot de held de muitelingen te verlaten en ons zijne diensten te komen aanbieden, *pour se venger de leur ingratitude*, zoo als hij zeide. — Deze Belgische overlooper wordt door sommigen echter veeleer als een bespieder beschouwd.

's Gravenhage, den 18den Januarij.

De vrijheer *von Binder*, envoyé-extraordinaris en minister plenipotentiaris van Oostenrijk bij ons hof, is alhier aangekomen.

— Heden morgen zijn een honderdtal dienstplichtigen voor de nationale militie, uit deze provincie, welke in vorige jaren vrijgesteld waren, onder een transport schutters dezer stad, naar Utrecht vertrokken, om aldaar bij het depot der 9de afdeeling Infanterie te worden ingelijfd.

— Het hoofdbestuur van de directe belastingen heeft, bij eene resolutie onder dagteekening van den 15den der vorige maand, de heeren gouverneurs der provincien kennis gegeven, dat met opzigt tot de overtredingen van Z. Mjs. besluit van 20 November 1830, moet worden gehandeld en geprocedeerd overeenkomstig de wet van den 26 Augustus 1822, en dat bepaaldelijk hieromtrent van toepassing zijn de straffen, welke bij art. 205 der genoemde wet zijn vastgesteld tegen fraudeleuze in- of uitvoer van verbodene goederen; behoudens evenwel die overtredingen, welke mogten vallen in de termen van art. 77 van het wetboek op het strafregt, die bij de wet van 5 November ll. op de in opstand verkeerende gewesten zijn toepasselijk verklaard, en welke, dien overeenkomstig, ter requisitie van het openbare ministerie, vervolgd moeten worden.

Van den 19den *Januarij.*

De verjaardag van H. K. K. H. de prinses van Oranje, is heden met de gebruikelijke plegtigheden gevierd geworden. Er is eene groote parade gehouden van het alhier in bezetting liggend garnizoen. Heden middag is er groot diner ten hove.

— Men vernomt dat Z. M., bij besluit van den 16 dezer, Hoogstdezelfs jaarlijksch inkomen, voorloopig vermindert en gebragt heeft op eene som van *f* 1,500,000.

— Heden morgen heeft er eene conferentie plaats gehad van den Engelschen ambassadeur met den Franschen zaakgelastigde, graaf *de la Rochefoucauld.*

Antwerpen, den 18den Januarij.

Alhier is de volgende brief publiek gemaakt, geschreven aan den Engelschen consul te Antwerpen:

» Londen, Foreign office, den 14den Januarij.

» Mijnheer,

» Ik heb den burggraaf *Palmerston* gelast, u, tot naricht van de kapiteins der engelsche vaartuigen, welke te Vlissingen leggen en voor het belang van den engelschen handel in het algemeen, te melden, dat de vaart op de Schelde op den 20sten dezer loopende maand geopend zijn zal en dat de vijf verbonden mogendheden, na dien tijd, geene stremming dier rivier meer zullen toelaten.

(geteekend) G. Sirr."

De positie van het hollandsche smaldeel is nog steeds dezelfde.

Wij vernemen van Vlissingen, dat onderscheiden schepen zich gereed maken, om de rivier op te zeilen. Men noemt onder anderen de *Leonidas*, een groot Amerikaansch drie-mast-schip, voor onze haven bestemd, een fransch schip, enz.

Brussel, den 18den Januarij.

Extract uit het verslag der Zitting van het Nationaal Congres van gisteren, den 17*den Januarij.*

Eenige petitien worden gelezen: vijf en twintig ingezetenen van Doornik vragen den graaf *de Merode* tot koning van België. De heer *Bauwens*, architect te Brussel, neemt aan, zekere middelen te leveren, om de vijandelijke forten en vloten te vernielen. — Zekere heer *Dierts* neemt dan, de forten Lillo en Fata te veroveren, mits hem eenig voorschot in geld gedaan worden. De heer *Wyvekens* schrijft, dat de petitien van de pactoors, die de afschaffing van den ongehuwden staat der priesters gevraagd hebben, valsche petitien geweest zijn, aangezien hij de handteekeningen heeft doen verifieren. Onderscheiden ingezetenen uit Henegouwen vragen den hertog *de Nemours* tot Koning. De heer *Aerts* legt den stamboom van den prins *van Salm-Salm* over. Onderscheiden ingezetenen van Brussel willen de Halsche poort onder den voet gehaald en door eenen anderen vervangen hebben, welke den naam van *Poort der Overwinning* zal dragen.

De heer *Fallon* neemt zijn ontslag als lid van het congres, aangezien hij als president der rekenkamer in functie getreden is.

De heer *Ch. Rogier* beklom vervolgens de tribunes om eenige uitlegging te geven aangaande eenen in den *Moniteur* geplaatsten brief van den generaal *Sebastiani* wegens het tusschen hem en dien minister gehouden gesprek (*zie dien brief hieronder*, uit Parijs.) — Over denzen brief ontstonden bevreemdenheden (*wij verledigen ons niet, om al de bij die gelegenheid uitgekraamde woest over te nemen*), ten slotte waarvan de heer *de Stassart* zeide, van begrip te wezen, dat de hertog *van Leuchtenberg* candidaat voor het Koningschap in België kon blijven en de heer *Robaulx* het gewigtigst van dat alles vindt, dat het Fransch gouvernement niemand uitsloot en dat het congres vrij bleef, om eenen Koning te kiezen, zelfs uit de familie van *Lodewijk Philips.* Waarna de vergadering over die geheele kwestie tot de orde van den dag overging.

De heer *Ch. le Hon* stelde voor, om het door het dagblad *l'Emancipation* gedane verslag, van het geheim comité der vergadering van den vorigen dag, voor valsch te verklaren. (*)

Dit voorstel werd van alle kanten geappuijeerd, doch gaf gaf op nieuw tot lange debatten aanleiding, ten gevolge waarvan het voorstel van den heer *le Hon* aangenomen en de daarin vervatte verklaring gedaan werd.

Hierna werden de deliberatien over den eersten ban der schutterijen geopend, welke in de volgende zitting zullen worden voortgezet.

— Gisteren avond is iemand gevat, die in den omtrek der St. Gudule proclamatien uitdeelde ter aansporing om het provisioneel gouvernement omver te werpen en den *Prins van Oranje* in te roepen. Wij hebben een dier proclamatien in handen. Deze persoon heeft gevaar gelopen om het slagtoffer der volkswoede te worden. De burgerwacht is bijtijds tusschen beide gekomen; zij heeft met de grootste moeite slechts dezen ellendeling aan de woede eener talrijke menigte kunnen onttrekken. (*l'Emancipation.*)

FRANKRIJK.

Parijs, den 15den Januarij.

De *Moniteur* maakt den volgenden brief publiek, aangaande het onderhoud, dat de heer *Rogier* met den generaal *Sebastiani* gehad zou hebben (*in onze vorige nommers medegedeeld*):

Aan den heer Rogier, te Parijs.

Mijn Heer,

Gij hebt mij, eenige dagen geleden, gezegd, dat de dagbladen op eene onnaauwkeurige wijze verslag gedaan hadden van de brieven, die gij aan het provisioneel gouvernement geschreven hadt. Doch heden schrijven zij u eene nieuwe depeche toe, in welke ik onmogelijk herkennen kan, hetgeen in ons jongste onderhoud gezegd is geworden.

Als minister heb ik nimmer den koning kunnen onderhouden over eenige schikking zijne familie betreffende; de koning heeft derhalve kunnen toestaan doch weigeren; hetgeen hem niet gevraagd is geworden. Ik voeg daarbij, dat evenmin als mensch of als lid der koninklijke gevoelens, ik mij nimmer met zulk eene ligtvaardigheid zou hebben uitgelaten over het geslacht van een vorst, welks nagedachtenis de koning waardeert en onder wiens bevel ik trotsch ben lang voor Frankrijks roem en onafhankelijkheid te hebben gestreden.

Ik vleije mij, mijnheer, het daarvoor te kunnen houden, dat de bedoelde brief niet van uwe hand is: mogt het tegendeel

---

(*) Dit is waarschijnlijk dezelfde gerucht, [illegible] gemaakt.

(*) De heer *Robaulx* had voorgesteld, dat het congres plegtig [illegible] zou tegen alle tusschenkomst der vreemde mogendheden in de [illegible] ken, en dat de natie in massa zou opstaan, om derzelver [illegible] hankelijkheid te verdedigen. De *Emancipation* had gezegd, [illegible] dit voorstel had aangenomen, daar het integendeel tot [illegible] Men [illegible] (wij zullen hebben, gelijk bevel [illegible] mer meldden) toegestaan is, en [illegible]

hebben, zoo zoude ik mij verpligt gevoelen om voortaan geene andere dan schriftelijke relatien met u te hebben.

Ik heb de eer, enz.

HORACE SEBASTIANI.

Parijs, den 14 Januarij 1831.

De fondsen stonden op de beurs van den 14den, de 3 pCt. op 61, 60 en de 5 pCt. op 93, 25.

Den 13den verzekerde men op de beurs te Parijs, dat de Prins *Otto van Beijeren* tot Koning van *Griekenland* benoemd was. Dit berigt verlevendigde bij de ultra liberalen of jacobijnen, de hoop om den hertog van *Leuchtenberg* tot Koning van België benoemd te zien.

— Er heerscht door ons geheele rijk eene zeer krijgszuchtige stemming. Op onderscheidene plaatsen zijn de krijgstoebereidselen aanmerkelijk. Dezer dagen zijn, onder anderen, van *Toulonke* verscheidene transportschepen naar het Noordelijk gedeelte van Frankrijk vertrokken, beladen met stukken en affuiten van alle kalibers. In Parijs zijn de gerechten van eenen op handen zijnden oorlog het sterkst; zelfs gaat men daarin zoo ver van het aantal troepen te bepalen en de bevelhebbers te benoemen. De maarschalk, hertog van *Dalmatie* zou, zegt men, het opperbevel van het geheele leger bekomen enz. Wat van deze gerechten verdicht moge zijn; zeker is het, dat aan het ministerie van oorlog eene buitengewone levendigheid heerscht en er aldaar groote en gewigtige zaken behandeld worden.

Mengelingen.

EEN WOORD VOOR HET OOGENBLIK.

Wanneer men met aandacht den loop des Belgischen opstands en voornamelijk de taal hunner dagbladen, en de beraadslagingen van hun congres gevolgd heeft, is het bijna niet mogelijk aan eene bloedige ontknooping te twijfelen. Een smeulend vuur ontvlamt lichtelijk, en in België doet het vuur reeds meer dan smeulen; het vlamt reeds; het wordt van alle kanten aangeblazen, en het komt er slechts op aan van welke zijde het hardst geblazen wordt, om te kunnen beoordeelen, naar welke de brand zal overslaan. De toon der dagbladen, voornamelijk van *l'Emancipation*, stijgt aanmerkelijk en hebben reeds de uitersten, waartoe de *volkssouvereiniteit*, in woorden gaan kan, bereikt. Volgens die dagbladen moet België door de *wapenen* herstellen, wat de *diplomatie*, naar hun zeggen, bedorven heeft; en door *geweld* dwingen, wat zij langs den weg der beraadslagingen niet heeft kunnen verkrijgen.

Zonder aan die taal een hooger gewigt te komen dan zij verdient, mag zij dezelve niet onopgemerkt blijven. Het valt licht een volk op te ruijen; moeijelijk, allermoeijelijkst het opgeruide volk tot rust terug te brengen. Dat, weten de schrijvers van *l'Emancipation*, is, in België evenzeer als in Frankrijk waar; en de Belgen, die, strijdig met hunne belangen, eenen opstand maakten, zijn, even strijdig met hunne nog overgebleevene belangen, tot eenen oorlog in staat, al sloopte deze ook geheel de nog staande hunner zaken, hunner weegere welvaart. In deze oogenblikken moet men niet vragen, wat de rede hun raden zou; men moet alleen weten: waartoe verblinde hartstogt hen voeren kan.

De 20ste januarij zal, zegt men, groote zaken ontsluijeren. Wij gelooven het! Wij loopen die ontsluijering niet vooruit; maar die dag is op handen, en de Belg, die ook dien dag afwacht, in onze nabijheid. Vergeten wij dat niet! Waken wij, niet alleen met de hand aan het zwaard; maar met de kling uit de schede! *Gewigtige* gebeurtenissen zijn op handen, dat lijdt geen twijfel; het hangt, naast God, welligt van ons af, die gebeurtenissen *roemvol* te doen zijn. Dit althans is zeker, dat er in leeuwen geen tijdvak geweest is, waarin, en voor *Oranje* en voor het *Oude Nederland*, de gelegenheid, om ware grootheid te ontwikkelen, schooner geweest is dan heden. Het laatste heeft zijne bedoelingen reeds kenbaar gemaakt; wanneer de nacht weder onze velden en steden zal overdekken, zal ook *Oranje* gesproken hebben; en ligt den volgenden morgen reeds het bewijs zal vorderen, dat wij meer kunnen dan spreken; het bewijs, dat wij waarlijk zonen van het oude Nederland zijn. Bij het naderen der beslissing stijge onze moed! Geheel Nederland heeft het oog op zijne grenzen geslagen.

19 Januarij.

De *Courrier de la Meuse*, die ironisch vraagt: een Koning zonder Voorouders, een Koning, die waarlijk burger is, zegt hij, zou het geschikste zijn voor eene constitutionele regeringsleer. Veel deugden in de plaats van kwartieren; een hoed tot kroon, een overrok tot mantel en een leuningstoel tot troon, zie daar de eenigste luister, welken hij noodig heeft.

Men moet bekennen, dat deze beschuldigingen de kans van den aanstaanden Belgischen souverein nog moeijelijker maken, dan zij op zich zelve reeds is. Wanneer men de *deugden* niet mede telt, daar deze toch, den geheelen opstand door, op den achtergrond hebben gestaan, is het getal der tot den Belgischen troon bevoegden talrijk. *On n'aura que l'embarras duchoix.* De vraag is maar: *Wiens redingote* in een Koninklijken mantel, *wiens fauteuil* in eenen troon veranderd worden zal.

Wij erkennen echter, met een dagblad der tegenwoordige Belgische oppositie, dat bij de geopenbaarde denkbeelden der oproerhoofden, omtrent het wezen hunner toekomstigen Konings, geen beter, dan de hierboven gemelde daartoe geschikt is. Zulk een toch kan men het gemakkelijkste weder in het gewone leven, tot zijn oud ambacht terug doen keeren; en dat gemak in afzetting is een hoofdvereischte eener *democratie*.

Men herinnert zich, dat de Belgen in den tijd tot het bespottelijk maken van Hollandsche namen, een zekere mijnheer van *der Snuif* hadden uitgevonden, die, onder allerlei vermomming, nu meer bijzonder in zijne betrekking als schutter, in steendruk vereeuwigd is. Men moet zich verwonderen, dat de Belgen zoo veel een' naam zijn gaan zoeken, met voorbijgang van eenen, in hun eigen midden aanwezigen, en, onbetwistbaar nog schooneren naam. Wij bedoelen dien van *van Snick*, die als lid van het Brusselsch congres, wel van onder tot onder Belg zal zijn. Indien er eens een herdruk der bewuste steendrukplaatjes noodig mogt zijn, kunnen de Belgen niets beter doen, dan de heer *van Snick* in plaats van den ouden *van der Snuif* te doen optreden.

VADERLANDSCHE GLETTEN.

Over Utrecht, van een onbekenden, 24 paren Wanten.

Uit Amsterdam van H. P., een pak met 16 halve ponden Tabak, 12 paren Wanten en 16 paren Sokken, bestemd voor het garnizoen op het fort Liefkenshoek, waarheen hetzelve zal opgezonden worden.

Van eenige ingezetenen uit Zierikzee, 120 paren Wanten zonder vingers, zijnde het deel eener geopende inschrijving, bestemd voor het mobiele leger, terwijl het andere deel, nog 180 paren, aan de marine en de Zierikzeesche schuttery is uitgedeeld geworden.

Van eenige ingezetenen van het Loo bij Apeldoorn, 24 paren Wanten.

ADVERTENTIEN.

* * Bij de Boekhandelaars J. G. VAN TERVEEN EN ZOON, te Utrecht, is te bekomen, en alom in ons Vaderland verzonden: *Berigt van inteekening op eenen bundel leerredenen, betrekking hebbende op de jongste omstandigheden van het Vaderland, die, tot desselfs voordeel, door de gezamenlijke Nederlandsche Akademiepredikers, zal worden uitgegeven.* Deze Bundel zal een twaalftal leerredenen bevatten, uitgesproken door de Hoogleeraren: GLARISSE, SURINGAR, VAN DER PALM, VAN HENGEL, KIST, HERINGA, z. z., G. VANOORDT, BOUMAN, ROTJAARDS, IJPEIJ, J. F. VANOORDT, s. w. z. en HOFSTEDE DE GROOT. De inteekening staat open, tot aan het einde der maand Januarij. Indien iemand van de Heeren Boekhandelaren in het Vaderland, door vergissing, geen *berigt* en *lijst van inteekening* ontvangen mogt hebben, en als nog deelen wenschte voorzien te worden, gelieve dezelve de gaarheid te hebben, om dit ten spoedigste aan de Uitgevers te melden.

* * * WEERKEANK op *Gijsbrecht van Aemstel*, of *de leerenpraak*, toepasselijk op den tegenwoordigen tijd, 2de druk, uitgegeven bij Gebr. VAN ARNHEM, te bekomen alom à 25 Cts. te bekomen, en nog weinige exemplaren van de zoo beruchte, uit het *Deensch* vertaalde geschiedkundige Roman HANNIBAL, of de laatste afstammeling van INGOLPHUS, *den Verdelger*, vrij gevolgd door J. DE KEIJZER. Een boek, onmisbaar voor alle liefhebbers der werken van WALTER SCOTT. Met fraaije Vignet en Gegraveerden Titel. Prijs . . . . . f 3:66

De Vaderlandsche Letteroefeningen van 1 Januarij 1831, zijn gelden en worden in iedere week te weten: des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Donderdags en Zaterdags. Hiervan worden gevormd 3 nommers op heele, vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koningrijk f 4:50 voor 3 maanden. Alle advertentien, behoorlijk op formaat zegel gesteld, zullen geplaatst tegen 20 Cents per regel. Alle inzendingen geschieden franco aan de uitgevers van bemelde Courant.

Te Delft, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.